

rakter som samarbejdet i søjle 2. Det kan karakteriseres på følgende måde:

- a) Rådet kan ikke vedtage retsakter i fællesskabsretlig forstand, men kun fælles holdninger, fælles aktioner samt folkeretligt forpligtende konventioner, jf. art. K.3., stk. 2, litra a), b) og c).
 - b) Rådet træffer afgørelse med enstemmighed bortset fra spørgsmål vedrørende fælles aktioner i de tilfælde, hvor Rådet ved enstemmighed har besluttet, at gennemførelsesforanstaltninger skal vedtages med kvalificeret flertal, samt med hensyn til gennemførelsesforanstaltninger i konventioner, hvor Rådet træffer afgørelse med to tredjedeles flertal, medmindre der fastsættes andet, jf. art. K.4., stk. 3.
 - c) Det fremgår af art. K.8. og art. L i underliggeren, at samarbejdet i søjle 3 ikke er undergivet EF-Domstolens kontrol. Med hensyn til konventioner kan Domstolen tillægges kompetence til at fortolke og til at træffe afgørelse i retssager, jf. art. K.3., stk. 2, litra c), 3. afsnit.
5. Traktaten om Den Europæiske Union indeholder enkelte forbindelseslinjer imellem søjle 1 på den ene side og søjle 2, henholdsvis søjle 3 på den anden side.

I medfør af art. 228 A og art. 73 G i søjle 1 kan Rådet med kvalificeret flertal vedtage økonomiske sanktioner mod tredjelande efter forudgående beslutning i søjle 2 i form af en fælles holdning eller en fælles aktion.

I medfør af art. K.9., jf. art. 100 C, stk. 3, kan Rådet med enstemmighed beslutte helt eller delvis at overføre visse af de emner, der er nævnt i art. K.1. fra søjle 3 til søjle 1. Det drejer sig om emnerne: asylpolitik, grænsepassage og grænsekontrol ved de ydre grænser, indvandringspolitik og politik overfor tredjelandssstatsborgere, bekæmpelse af narkotikamisbrug, bekæmpelse af international svig samt civilretligt samarbejde. Det fremgår af sidste sætning i art. K.9., at Rådets beslutning kræver national ratifikation. Det fremgår af erklæringen i slutakten om asyl, at Rådet inden udgangen af 1993 vil behandle spørgsmålet om anvendelse af art. K.9. på asylpolitik.

Endelig bemærkes, at det følger af art. L i underliggeren, jf. art. 4, stk. 1, i søjle 1, at EF-Domstolen kan tage stilling til, om et forslag har korrekt retsgrundlag, herunder om det er korrekt placeret i søjle 1, søjle 2 eller søjle 3.